

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120212568
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120212568.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej žalobcu v 1. rade K. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX D., v 2. rade F. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX D., v 3. rade K. X. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX D., v 4. rade X. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX D. všetci právne zastúpení Právne centrum s.r.o., Mýtna 42, 811 05 Bratislava proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava so sídlom Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481 o zaplatenie odplaty za užívanie pozemku takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Súd návrh žalobcu v 1. až 4. rade na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

1. Žalobca v 1. až 4. rade sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.08.2020 v znení jej doplnenia a opravy doručenej súdu dňa 11.11.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia odplaty za užívanie nehnuteľnosti, odplaty za vecné bremeno, ktorým sú zo zákona č. 66/2009 Z.z. zaťažené pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 1. až 4. rade a to pozemky parcely registra „E“ evidované na katastrálnej mape - parc. č. XXX/X - ostatné plochy o celkovej výmere 863m², parc. č. XXX/X - ostatné plochy o celkovej výmere 2104 m², parc. č. XXX/X - ostatné plochy o celkovej výmere 2129 m², parc. č. XXX/X - ostatné plochy o celkovej výmere 1165 m², parc. č. XXX/X - ostatné plochy o celkovej výmere 539 m² nachádzajúcich sa v intraviláne mesta Bratislava zapísanej v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Bratislava, Katastrálny odbor, na liste vlastníctva XXXX, pre okres Bratislava X., obec Bratislava - m. č. W.. Žalobca v 1. až 4. rade sa domáhal zaplatenia sumy vo výške 765,- eur s príslušenstvom za obdobie od 06.08.2018 do 05.08.2020 a zaplatenia dennej náhrady v sume 1,05 eur za obdobie od 06.08.2020 do dňa vyhlásenia rozsudku s príslušenstvom. Na celom pozemku vo vlastníctve žalobcov sú postavené miestne komunikácie III. triedy R. U.H. X., C., C., C. a sú vo vlastníctve žalovaného a sú zverené do správy mestskej časti Bratislava - W.. Žalobca v 1. a v 2. rade sú každý podielovým spoluvlastníkom podielom o veľkosti 18/2400 a žalobca v 3. a 4. rade sú každý podielovým spoluvlastníkom podielom o veľkosti 18/4800 predmetných pozemkov.

Žalobca v 1. až 4. rade nadobudol vlastnícke právo titulom rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. 2/2015/ROEP W. zo dňa 13.05.2015, PKV 7-3010, Osvedčenie o dedičstve 46D/541/2011, Dnot 87/2011 zo dňa 01.03.2012 právoplatné dňa 01.03.2012 podľa Z-4058/12-vz. 2101/12. Predmetom konania bol nárok žalobcov na odplatu za vecné bremeno za obdobie 06.08.2018 - 05.08.2020. Žalobca v 1. až 4. rade uviedol, že právny vzťah medzi sporovými stranami upravuje zákon č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami,

ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky. Žalovaný nikdy neposkytol žalobcom ani jednorazovú a ani žiadnu inú náhradu za trvajúce obmedzenie ich vlastníckeho práva, neuzavrel so žalobcami žiadnu zmluvu, resp. dohodu, na základe ktorej by bola určená náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcov a užívanie predmetných pozemkov, ktoré sú zastavané cestným telesom miestnej komunikácie II. triedy I. vrátane ochranného pásma. Zákon č. 66/2009 Z.z. stanovuje dobu platnosti vecného bremena na dobu do vykonania pozemkových úprav, teda na dobu neurčitú a nie je možné a v súlade s dobrými mravmi rozhodnúť, že výška odplaty je jednorazová a konečná. Žalobca v 1. až 4. rade vyzval písomne listom zo dňa 02.11.2016 doručeným žalovanému dňa 14.11.2016 a listom zo dňa 20.01.2017 doručeným žalovanému dňa 25.01.2017 žalovaného na zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov najneskôr do 30 dní od doručenia výzvy. Žalovaný listom zo dňa 01.12.2016 oznámil žalobcom, že podal reklamáciu na kataster nehnuteľností a po oznámení o oprave chyby v katastri nehnuteľnosti z 12.12.2016 žalovaný listom zo dňa 10.02.2017 oznámil žalobcom právny dôvod užívania, zákonné spôsoby riešenia a predložil návrh na uzatvorenie nájomnej zmluvy, pričom cena za nájom pozemku bola určená v sume 0,33 eur/m²/rok a v súvislosti s návrhom na odkúpenie pozemku bola určená kúpna cena v sume 1,16 m²/eur/1m². Pri určení výšky náhrady žalobca v 1. až 4. rade vychádzal z odhadovanej sumy 2,50 eur/1m²/rok. Náhrada za obdobie od 06.08.2018 do 05.08.2020 v sume 2,50 eur za 1 m² za 1 rok predstavuje sumu 765 eur (153 x 2,50 x 2). Súčet výmer pozemkov je 6800m² a spoluvlastnícky podiel žalobcov v súčte 54/2100 predstavuje výmeru 153 m².

1.1. Žalobca v 1. až 4. rade spolu s podaním žaloby zároveň navrhol prerušenie konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov pod č. Rpv 719/2019. Žalobca v 1. až 4. rade uviedol, že Okresný súd Bratislava I podal dňa 23.04.2019 na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa článku 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, predmetom ktorého má byť posúdenie súladu § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky, a teda ide o otázku, od ktorej závisí posúdenie žalobcami podanej žaloby a rozhodnutie o nej.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 12.03.2021 a žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že k sporným pozemkom vzniklo v zmysle § 1 ods. 1, 2 a § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli do vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky ku dňu 01.07.2009 vo verejnom záujme právo zodpovedajúce vecnému bremenu v prospech vlastníka stavby - miestnej komunikácie.

V zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. je vlastník zaťaženého pozemku povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Podľa žalovaného je finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena, pričom odplata je jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia. Žalovaný namietol premlčanie uplatneného nároku a uviedol, že nárok žalobcu na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva je premlčané. Pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát, pričom v prejednávanej veci zákonné vecné bremeno v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. dňa 01.07.2009. Premlčacia lehota v zmysle Občianskeho zákonníka začala plynúť 01.07.2009 a uplynula dňa 01.07.2012. Žaloba bola podaná na súd dňa 31.07.2020, a teda nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva je premlčaný. Žalovaný tiež poukázal na fakt, že žalobcovia sa stali vlastníkmi sporného pozemku na základe rozhodnutia Okresného úradu, katastrálny odbor zo dňa 13.05.2015, teda ako to vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX, v čase kedy už na pozemku zákonné vecné bremeno existovalo. Podľa ustálenej judikatúry právo na jednorazovú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva v súvislosti so vznikom vecného bremena mohlo vzniknúť výlučne tomu kto bol vlastníkom predmetného pozemku v čase obmedzenia vlastníckeho práva, teda v čase vzniku vecného bremena. Žalovaný zároveň namietol stanovenie výšky náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k sporným pozemkom nakoľko stanovenie výšky žalobcovia nijakým spôsobom neodôvodnili.

3. Žalobca v 1. až 4. rade sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 03.05.2021 a uviedol, že argumentácia žalovaného vyplýva z aktuálne platných právnych predpisov, ktoré podľa názoru žalobcov nie sú ústavne konformné. Poukázal na skutočnosť, že pomerne ustálená rozhodovacia prax slovenských súdov o posudzovaní primeraných náhrad za zriadenie zákonných vecných bremien sa spája s koncepciou jednorazového plnenia, ktorým sa však nevyčerpajú všetky nároky vlastníka dotknutej nehnuteľnosti voči oprávnenému zo zákonného vecného bremena. Žalobca v 1. až 4. rade

uviedol, že im vznikol nárok na náhradu za vecné bremeno vo forme opakujúceho sa plnenia za určitý časový úsek a z toho dôvodu námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná. Žalobca v 1. až 4. rade sa domáha nároku len za obdobie dvoch rokov spätne od podania žaloby na súd, a teda premlčacia doba nemohla začať plynúť od 01.07.2009, teda skôr ako nárok vznikol.

4. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 01.06.2021 uviedol, že trvá na námietke premlčania. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu v 1. až 4. rade, že ním vznesená námietka premlčania je nedôvodná, keďže žalobca v 1. až 4. rade si uplatňuje nárok len za obdobie dvoch rokov spätne od podania žaloby na súd. Podľa žalovaného nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena je majetkovým právom a podlieha premlčaniu podľa Občianskeho zákonníka a premlčuje sa vo všeobecnej premlčacej dobe. Pre začiatok plynutia premlčacej doby je podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát. V prejednávanej veci sa právo nepochybne mohlo uplatniť v deň účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. Žalovaný žiadal, aby súd prednostne posúdil žalovaným vznesenú námietku premlčania. Žalovaný zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v čase, kedy žalobca v 1. až 4. rade nadobudol sporné pozemky do svojho vlastníctva už na pozemkoch existovala miestna komunikácia. O tejto skutočnosti museli mať vedomosť a museli vedieť, že pozemky nie je možné užívať iným spôsobom. Žalovaný tiež opätovne namietol stanovenie výšky náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k sporným pozemkom, keď žalobca v 1. až 4. rade žiadnym spôsobom neodôvodnil stanovenie výšky týchto úhrad a uviedol len, že ide o odhadovanú sumu.

5. Súd vykonal stranami označené dôkazy oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - predžalobná výzva na zaplatenie náhrady za užívanie zo dňa 02.11.2016, vyjadrenie žalobcov zo dňa 20.01.2017 k odpovedi žalovaného, oznámenie žalovaného zo dňa 01.12.2016 k predžalobnej výzve žalobcov, oznámenie žalovaného zo dňa 10.02.2017 k predžalobnej výzve žalobcov, oznámenie Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor o oprave chýb v katastrálnom operáte č. X-250/16 zo dňa 12.12.2016, výpis z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. W. z 31.07.2020.

6. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán sporu a tvrdení, ktoré protistrana nesporeovala za preukázané, že

6.1. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava X., obec D.-m.č. W., katastrálne územie W. vyplýva, že žalobca v 1. až 4. rade je spoluvlastníkom pozemkov parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu - parcela č. XXX/X druh pozemku - ostatná plocha vo výmere 863m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 2104 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 2129 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 1165 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 539 m².. Žalobca v 1. rade K. Z. je spoluvlastníkom predmetných pozemkov v podiele 18/2400, vlastnícke právo nadobudol titulom rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. 2/2015/ROEP W. zo dňa 13.05.2015, PKV 7-3010, uznesenie D 2413/93 z 06.12.1994 - vz. 959/96, Osvedčenie D 960 z 23.11.2001 - vz. 2649/02. Žalobca v 2. rade X.. F. Z. je spoluvlastníkom predmetných pozemkov v podiele 18/2400, vlastnícke právo nadobudol titulom rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. 2/2015/ROEP W. zo dňa 13.05.2015, PKV 7-3010, uznesenie D 2413/93 z 06.12.1994 - vz. 959/96, Osvedčenie D 960 z 23.11.2001 - vz. 2649/02. Žalobca v 3. rade K.. X. K. je spoluvlastníkom predmetných pozemkov v podiele 18/4800, vlastnícke právo nadobudol titulom rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. 2/2015/ROEP W. zo dňa 13.05.2015, PKV 7-3010, Osvedčenie o dedičstve 46D/541/2011, Dnot 87/2011 zo dňa 01.03.2012, právoplatné dňa 01.03.2012 podľa Z-4058/12-vz. 2101/12. Žalobca v 4. rade X. K. je spoluvlastníkom predmetných pozemkov v podiele 18/4800, vlastnícke právo nadobudol titulom rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor č. 2/2015/ROEP W. zo dňa 13.05.2015, PKV 7-3010, Osvedčenie o dedičstve 46D/541/2011, Dnot 87/2011 zo dňa 01.03.2012, právoplatné dňa 01.03.2012 podľa Z-4058/12-vz. 2101/12.

6.2. Žalobca v 1. až 4. rade podaním zo dňa 02.11.2016, žalovanému doručené dňa 14.11.2016, vyzval žalovaného, aby vzhľadom k tomu, že žalovaný získava z titulu bezdôvodného obohatenia majetkový prospech na úkor žalobcov, ktorým zároveň znemožňuje držbu a výkon jednotlivých vlastníckych oprávnení, aby im zaplatil náhradu za užívanie predmetných pozemkov, na ktorých sa nachádza miestna komunikácia III. triedy s názvom R. U. X., R. U.Á. C., R. U. C., R. U. C.. Žiadal, aby do 30 kalendárnych dní po doručení výzvy zhodnotil svoj postoj k bezdôvodnému obohateniu, ku ktorému dochádza na ich úkor a oznámil záujem o mimosúdne vyrovnanie, predmetom ktorého bude zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov dva roky spätne odo dňa doručenia výzvy a uzatvorenie nájomnej zmluvy na

užívanie predmetných pozemkov do budúcnosti, pričom cena nájmu bude určená na základe znaleckého posudku. Žalobca v 1. až 4. rade uviedol, že parcely registra „E“ XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X zapísané na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. W. sa de facto prekrývajú s parcelami registra „C“ č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, parcelami, ktoré nie sú zapísané na liste vlastníctva. Na parcelách registra „C“ č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX sa nachádza miestna komunikácia III. triedy s názvom R. U. X., na parcele č. XXXX sa nachádza miestna komunikácia III. triedy s názvom R. U. C., na parcele č. XXXX miestna komunikácia III. s názvom R. U. C. a na parcele č. XXXX miestna komunikácia III. s názvom R. U. C..

6.3. Žalovaný listom číslo MAGS OMV 58464/2016 414403 zo dňa 01.12.2016 oznámil žalobcovi v 1. až 4. rade, že keďže výmery pozemkov registra „E“ p.č. XXX/X,X,X zapísaných na liste vlastníctva a vyznačených v mape určeného operátu nie sú rovnaké podal reklamáciu na Okresný úrad, Katastrálny odbor v Bratislave a až po ukončení reklamačného konania príde k zmene výmery uvedených pozemkov a až následne bude možné pristúpiť k ich majetkovoprávnemu usporiadaniu.

6.4. Žalobca v 1. až 4. rade listom zo dňa 20.01.2017, žalovanému doručenom dňa 25.01.2017, oznámil, že Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor oznámil listom zo dňa 12.12.2016 označeným ako X-250/16, že došlo k oprave chyby v katastrálnom operáte tak, že na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. W. v časti A - majetková podstata zrušil zápis pozemku registra „E“ parc. č. XXX/X ostatné plochy o výmere 2144 m², parc. č. XXX/X ostatné plochy vo výmere 2194 m², parc. č. XXX/X ostatné plochy o výmere 631 m² a zapísal pozemok registra „E“ č. XXX/X ostatné plochy o výmere 2104 m², parc. č. XXX/X ostatné plochy vo výmere 2129 m², parc. č. XXX/X ostatné plochy o výmere 539 m². Vzhľadom k tomu, že vo veci došlo k zmene výmer uvedených pozemkov je možné pristúpiť k majetkovoprávnemu usporiadaniu. Žalobca v 1. až 4. žiadal aby žalovaný do 30 kalendárnych dní po doručení výzvy zhodnotil svoj postoj k bezdôvodnému obohateniu, ku ktorému dochádza na úkor žalobcu v 1. až 4. rade a oznámil jeho záujem na mimosúdne vyrovnanie.

6.5. Žalovaný listom číslo MAGS OMV 32 446/17-MPU zo dňa 10.02.2017 oznámil žalobcovi v 1. až 4. rade po prešetrení celej veci ako i po oprave chyby v katastrálnom operáte týkajúcej sa nezrovnalosti vo výmerách niektorých pozemkov, že vlastnícke právo k predmetným komunikáciám podľa snímky z mapy prešlo na hlavné mesto priamo zo zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Pri prechode vlastníctva komunikácií na obec nedostalo Hlavné mesto SR Bratislava zo štátneho rozpočtu finančné prostriedky na majetkovoprávne usporiadanie pozemkov pod komunikáciami. Komunikácie využíva široká verejnosť a hlavné mesto z nej nemá žiadne výnosy, naopak má náklady spojené s jej údržbou a to znamená, že na strane hlavného mesta nevzniká žiaden majetkový prospech. Hlavné mesto vyvíja veľkú snahu za účelom dosiahnutia majetkovoprávneho usporiadania nehnuteľností formou uzatvorenia nájomných zmlúv, resp. iných dohôd, ktorými vlastníci pozemkov umožňujú žalovanému využívať takéto pozemky na verejné účely za sumu 0,33 eur/m²/rok, pričom výška odplaty je stanovená v súlade s uznesením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislava č. 628/2001 zo dňa 28.06.2011. Podľa uvedeného uznesenia sa kúpa pozemkov za účelom majetkovoprávneho usporiadania od pôvodných vlastníkov pozemkov realizuje za cenu 1,16 eur/m². Žalovaný opätovne ponúkol obe uvedené možnosti, t.j. uzavretie nájomnej zmluvy za 0,33 eur/m²/rok, resp. kúpnej zmluvy za 1,16 eur/m² ako vyriešenie toho stavu.

7. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu v 1. až 4. rade na zaplatenie sumy 765,00 eur s príslušenstvom za obdobie od 06.08.2018 do 05.08.2020 za užívanie nehnuteľností o celkovej výmere 153 m² a zaplatenie dennej náhrady v sume 1,05 eur s príslušenstvom za obdobie od 06.08.2020 do dňa vyhlásenia rozsudku nie je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Medzi stranami sporu nebolo sporné, keď žalovaný nijakým spôsobom tvrdenia žalobcu v 1. až 4. rade nespороval, že žalobca v 1. až 4. rade je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava X., obec D.-m.č. W., katastrálne územie W., pozemkov parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu - parcela č. XXX/X druh pozemku - ostatná plocha vo výmere 863m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 2104 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 2129 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 1165 m², parcela č. XXX/X druh pozemku ostatná plocha vo výmere 539 m² a že na

predmetných pozemkoch sa nachádza miestna komunikácia III. triedy, teda rozsah - výmera pozemkoch, ktoré žalovaný užíva. Žalovaný je teda nositeľom povinnosti v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu v 1. až 4. rade. Táto skutočnosť medzi stranami ani nebola sporná.

9.1. Žalobca v 1. až 4. rade si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnil titulom odplaty za vecné bremeno, ktoré žalovanému vzniklo k predmetným pozemkom zo zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný má k pozemkom, ktoré boli v podielovom spoluvlastníctve žalobcu právny vzťah, keď pozemok žalobcu užíva na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu podľa zákona č. 66/2009 Z.z.

10. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku, ktorú odôvodnil tým, že nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena je majetkovým právom a podlieha premlčaniu podľa Občianskeho zákonníka a premlčuje sa vo všeobecnej premlčacej dobe. Pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát a v prejednávanej veci zákonné vecné bremeno v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. dňa 01.07.2009. Premlčacia lehota v zmysle Občianskeho zákonníka začala plynúť 01.07.2009 a uplynula dňa 01.07.2012. Žaloba bola podaná na súd dňa 31.07.2020, a teda nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva je premlčaný.

10.1. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že žalovaným vznesená námietka premlčania uplatneného nároku žalobcom je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

11. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 128 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak.

Podľa § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa § 151n ods.1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou,

vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

12. V zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo odo dňa 01.07.2009, t.j. odo dňa nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. žalovanému k predmetným pozemkom v podielovom spoluvlastníctve žalobcu právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 zákona č. 66/2009 Z.z.). Žalobcovi vznikol v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. nárok na to, aby mu žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Ak sa neuplatní postup podľa odseku 1 usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 330/1991 (§ 2 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z.). Zákon č. 66/2009 Z.z. žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, než je vlastníkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. než sa usporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách. Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav (§ 4 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z.). V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo dňom účinnosti zákona, t.j. dňom 01.07.2009 v prospech žalovaného ako obci právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu v 1. až 4. rade a žalobcovi v 1. až 4. rade vznikol nárok na odplatu za vecné bremeno, ktoré vzniklo zo zákona.

13. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. IV. ÚS 539/2020-21 zo dňa 28. októbra 2020 rozhodol vo veci sťažnosti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co 36/2017-286 z 20. februára 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 194/2018 zo dňa 26.08.2019 tak, že ústavnú sťažnosť odmietol. Ústavný súd okrem iného v rozhodnutí uviedol, že ak judikatúra najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/2003 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. Ak tieto legálne (zákonné) vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t.j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromnoprávnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Pre opačný právny názor niet žiadnych presvedčivých argumentov. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 49/2014 konštatoval, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné vecné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Podstatu predmetného názoru považoval za „ústavne udržateľný“ aj ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 227/2012.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Cdo/17/2019 zo dňa 30.11.2020 uviedol, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vzniká ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona a nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. Ide o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Najvyšší súd v rozhodnutí poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/194/2019 z 26. augusta 2019, v ktorom sa najvyšší súd zaoberal aj správnosťou vyriešenia právnej otázky „či vlastník pozemku, na ktorom viazne zákonné vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2019 Z. z., má nárok na primeranú náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho

práva vo forme pravidelných platieb primeranej náhrady počas trvania núteného obmedzenia vo výške ročného úžitku, ktorý sa viaže k tej časti nehnuteľnosti, v ktorej sa vlastníctvo obmedzuje a či existuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by bránilo považovať náhradu za obmedzenie vlastníckych práv zákonným vecným bremenom podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. vo forme opakujúceho sa plnenia“ a následne uviedol, že obdobnú „dovoliacu otázku“ už najvyšší súd riešil v rozsudku z 24. marca 2015, sp. zn. 7Cdo/26/2014, ako aj v rozsudku zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3Cdo/49/2014, ktoré sa týkali priznávania primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“). Vyslovený právny názor je plne prijateľný a použiteľný aj na priznávanie primeranej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. Aj obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. patrí totiž k tzv. legálnym (zákonným) vecným bremenám, čiže k verejnoprávnym obmedzeniam vlastníckeho práva. Jeho verejnoprávny charakter a jeho povaha nasvedčujú tomu, že sa významne približuje k obmedzeniu vlastníckeho práva zakotveného v zákone č. 182/1993 Z.z. Svedčí o tom nakoniec aj ich zhodná zákonná konštrukcia. Tak ako zákon č. 182/1993 Z.z., ani zákon č. 66/2009 Z.z. expressis verbis neuvádza, že vecné bremeno vzniká za náhradu. Ústavný súd však vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 474/2013 konštatoval, že aj keď zákon č. 182/1993 Z.z. neuvádza, že vecné bremeno vzniknuté podľa § 23 ods. 5 vzniká len za náhradu, je potrebné, aby vychádzal z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a v kontexte s tým aj s právnou úpravou obsiahnutou v pôvodnom ustanovení § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd už skôr uzavrel, že pri nedostatku právnej úpravy možno náhradu za vzniknuté bremeno odvodiť zo všeobecne uznávaných princípov príkazom na ochranu základných práv a slobôd, teda aj zo základného práva vlastníť a užívať majetok (rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/89/2008). I v prípade zriadenia vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. je primeraná náhrada namieste. Všeobecné súdy vo svojej doterajšej rozhodovacej činnosti plne rešpektujú, že vlastníkom pod stavbami patriacimi obci alebo vyššiemu územnému celku patrí primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena determinovaná proporcionalitou a vyvažovaním hodnoty vlastníckeho práva a hodnoty verejného záujmu (rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/134/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/198/2014, uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4MCdo 2/2014). Ak judikatúra najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. Ak tieto legálne (zákonné) vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t. j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromnoprávnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností, vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Pre opačný právny názor niet žiadnych presvedčivých argumentov. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/49/2014 konštatoval, že finančná náhrada za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Podstatu predmetného názoru považoval za „ústavne udržateľný“ aj ústavný súd v rozhodnutí, sp. zn. IV. ÚS 227/2012. Ani ďalšie rozhodnutia ústavného súdu týkajúce sa posudzovania opakovanosti finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z., v ktorých posudzoval ústavnosť rozhodnutí založených na obdobných záveroch (sp. zn. I. ÚS 474/2013, IV. ÚS 227/2012, I. ÚS 1/2012, II. ÚS 506/2011) na tom nič nezmenili. Ani nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 42/2015 neovplyvnil vyššie ustálený právny názor. Ako vyplýva z uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 323/2017 „nemožno stotožňovať právnu úpravu zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“), ktorý upravoval primeranú jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena a náhradu za vecné bremeno upravené v § 23 ods. 5 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keďže upravujú rozličné situácie, ktoré vyjadrujú rôznu formu obmedzenia v užívaní nehnuteľností. Kým pri obmedzení vlastníckeho práva podľa zákona o tepelnej energetike sa poskytuje náhrada za výmeru, v ktorej je vlastníkom obmedzený pri užívaní nehnuteľnosti v dôsledku uplatnenia zákonného vecného bremena

držiteľom povolenia, a to pri výkone práv a povinností podľa § 10 ods. 1 zákona o tepelnej energetike, ktorých rozsah a frekvenciu nemožno vopred určiť, pri právnej úprave zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vzniká k pozemku právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ak vlastníkom domu nie je vlastníkom pozemku, teda rozsah vecného bremena je určiteľný už pri jeho vzniku, t. j. od účinnosti zákona 1. septembra 1993“. Je tomu tak aj pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ktorého rozsah je určiteľný už pri jeho vzniku“.

15. Súd vzhľadom na uvedenú právnu argumentáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva zriadením vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z vzniká zo zákona ex lege jednorazovo ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., teda ku dňu 01.07.2009 a odplata náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku zriadeného zákonom č. 66/2009 Z.z. je jednorazová. Žalovanému dňom 01.07.2009 vzniklo k predmetným pozemkom v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov a žalobcoví ako spoluvlastníci pozemkov v prípade, ak mu nie je pridelený náhradný pozemok, resp. sa neusporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku v konaní o pozemkových úpravách má právo na poskytnutie jednorazovej náhrady za vecné bremeno, ktorým je pozemok zo zákona zaťažený.

16. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a uviedol, že finančná náhrada za zákonné vecné bremeno je majetkové právo a podlieha premlčaniu podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vecné bremeno na pozemku žalobcu vzniklo ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. k 01.07.2009, a preto právo na náhradu si žalobca ako spoluvlastník pozemku mohol uplatniť v trojročnej premlčacej dobe, t.j. ku dňu 01.07.2012. Žalobca v 1. až 4. rade si nárok na náhradu za zriadené vecné bremeno uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 05.08.2021, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v civilnom súdnom konaní má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva a súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Zásada hospodárnosti konania vedie k tomu, že súd prednostne posudzuje v konaní vznesenú námietku premlčania bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky nároku a podobne.

18.1. Uplatnený nárok žalobcu na náhradu za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. vzhľadom k tomu, že je nárokom vo forme jednorazovej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu bol uplatnený po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty. Žalobu žalobca podal na súde dňa 05.08.2020. Finančná náhrada za zákonné vecné bremeno je majetkové právo a podlieha premlčaniu podľa Občianskeho zákonníka s trojročnou premlčacou dobou. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na náhradu za vecné bremeno žalobou podanou na súd dňa 05.08.2020, uplatnil si nárok po márnom uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., teda dňom 01.07.2009 a uplynula dňom 01.07.2012.

18.2. Vzhľadom na uvedené, keď žalovaný sa dôvodne dovoľal premlčania nároku žalobcu v 1. až 4. rade na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, súd žalobu žalobcu zamietol.

19. Žalobca v 1. až 4. rade navrhol vykonať znalecké dokazovanie na stanovenie hodnoty nájmu/náhrady za užívanie pozemku parc. EKN č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, k.ú. W..

19.1. Súd rozhodol, že žalobcom v 1. až 4. rade navrhnuté znalecké dokazovanie nevykoná z dôvodu, že žalovaným vznesenú námietku premlčania považoval za dôvodnú a žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol.

19.2. Súd však navyše poukazuje i na tú skutočnosť, že strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia, pričom len v prípade, že nie je v jej možnostiach strany sporu

ten ktorý dôkaz zabezpečiť, zabezpečí ho súd. Žalobca v 1. až 4. rade neuviedol žiadne relevantné okolnosti, z ktorých by vyplynulo, že nie je v jeho možnostiach predložiť dôkaz preukazujúci dôvodnosť ním tvrdenej výšky odplaty.

Podľa ČL. 6 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa ČL. 8 Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

20. Žalobca v 1. až 4. rade žiadali prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom SR vo veci návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR - posúdenie súladu ust. § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. s Ústavou Slovenskej republiky. 20.1. Podľa § 162 ods. 2 Civilného sporového poriadku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

20.2. Súd návrh žalobcu v 1. až 4. rade zamietol, nakoľko konanie, pre ktoré žalobca v 1. až 4. rade žiadal konanie prerušiť bolo skončené, keď Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. PL.ÚS 1/2020-20 zo dňa 15.01.2020 návrh Okresného súdu Bratislava I odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalovaného v spore, ktorý mal v konaní úspech v celom rozsahu, keď súd žalobu zamietol. Súd však žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si výslovne nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.